

Passejant per Barcelona
Francesc Pi de la Serra

Intro: Dm

Dm F
Passejant per Barcelona un dimecres cap al tard
C Dm
he pensat ja fa una estona que no estic enamorat.

F
M'he dit: Tinc quatre pessetes que és el que val un cafè
C Dm
ara que les tinc, les gasto, i així ja no les tindrè».

F
Un rellotge deia l'hora i l'asfalt llueix per mi.
C Dm
Tinc el foc que em demana qualsevol barceloní.

F
Fa baixada o fa pujada, ja no recordo el que fa,
C Dm G A
em saluda una noieta perquè canto en català.

Em G
M'acosto i em diu: «Bon dia». Com, bon dia, si fa fosc...
D Em
Com que la rima és difícil em mira i exclama: tosc!
G
«No sóc pobre ni estic sola, ni espero cap pretendent».
D Em
Aquesta noia m'intriga pels seus ulls i el seu accent.

G
Com que sóc valent, la deixo. Les intrigues em fan por.
D Em
Malgrat les quatre pessetes un, quan vol, és un senyor.
G
El capvespre continua, cada vegada és menys cap.
D Em G A
Netegen una façana tota coberta de drap.

Dm F
Per fi un bar m'obre les portes com si fos un gran amic;
C Dm
passo de llarg, no m'agrada, sé el que em faig i sé el que em dic.
F
Si les coses no canvien continuaré passejant
C Dm
això es deia el meu besavi i va morir caminant.

Ja veieu que n'és, de fàcil, del no-res fer una cançó.
C Dm
Malgrat les quatre pessetes un, quan vol, és un senyor.
F
Un senyor fotut de fàstic perquè és queda en un racó,
C Dm
el racó de les trompades quan es vol tenir raó.